

Către: Vitalie VRABIE
Director General
Serviciul Vamal

Către: Ion LUPAN
Șeful Secretariatului
Consiliul Economic pe lângă Prim-Ministru

Nr. 58 din 4 iulie 2017

Ref.: Deficiențele de reglementare a Hotărîrii Guvernului nr. 974 din 15.08.2016

Stimate dle Director,

Prin prezenta, A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova” supune atenției Dvs. deficiențele de aplicare a Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 974 din 15.08.2016 (în continuare „Regulament”).

1. Se propune eliminarea următoarelor propoziții din cadrul pct. 2:

„În cazul în care, pînă la punerea mărfurilor în liberă circulație, se constată pe baza actului de control fizic sau actului de verificare prealabilă, că, cantitățile de marfă efectiv stabilite sînt mai mici comparativ cu cantitățile înscrise în documentele aferente tranzacției de import, valoarea în vamă se determină potrivit datelor din actele care au însoțit marfa.

Recalcularea valorii în vamă și, respectiv, a drepturilor de import se efectuează la solicitarea scrisă a declarantului, cu prezentarea următoarelor acte: factura nouă emisă de vânzător/expeditor cu referire la factura precedentă; documentul bancar ce confirmă restituirea plății pentru marfa în minus/ sau acordul între părți ce stabilește că plata rămîne pentru livrările următoare sau marfa lipsă va fi livrată ulterior; documentul vamal din țara de export care confirmă rectificarea cantității de marfă exportată; alte documente, din proprie inițiativă a declarantului, ce atesta soluționarea revendicărilor.”

Argumentare:

Art. 131 (Livrare parțială) din cadrul Regulamentului 2015/2447 de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 nu prevede astfel de reglementări. De asemenea remarcăm că, Regulamentul anterior ce reglementa modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova de asemenea nu conținea prevederi similare¹.

Mai mult ca atât, în practică agenții economici întâmpină dificultăți și reticențe din partea colaboratorilor vamali în ceea ce privește emiterea deciziilor de regularizare și returnare a taxelor achitate în plus.

Așadar, se solicită elaborarea unor norme ce ar permite vămuirea cantității bunurilor efectiv aflate în camion în baza actului de control prealabil sau în baza actului de control fizic, fie că s-a depistat marfă în minus sau în plus.

2. Se propune dezvoltarea sintagmei „îndoieli întemeiate”, din cadrul pct. 9 al Regulamentului:

„Organul vamal este în drept să nu determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție, în cazul în care, în conformitate cu procedura vizată la alineatul doi din prezentul

¹ Hotărîrea Guvernului nr.600 din 14 mai 2002 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova”.

punct, are îndoieli întemeiate că valoarea declarată nu reprezintă suma totală, plătită sau de plătit, menționată la art.11 din Legea cu privire la tariful vamal."

Argumentare:

Sintagma „îndoieli întemeiate” nu definește esența și nu conține enumerarea exhaustivă a situațiilor în care survine aplicarea acestei prevederi. Or, redacția propusă acordă organului vamal dreptul de a nu aplica metoda întâi atunci când însuși organul vamal are îndoieli întemeiate că valoarea declarată nu reprezintă suma totală, plătită sau de plătit. Drept urmare, recomandăm substituirea acesteia cu criterii și specificări exprese.

3. IV. Dispoziții referitoare la cheltuielile de transport

Prin coroborarea art. 23 alin. 3) cu pct. 24 înțelegem că, în cazul în care transportul este gratuit sau este asigurat de către cumpărător, Serviciul Vamal calculează tarifele pentru transport potrivit tarifelor existente aplicate pentru diverse moduri de transport, potrivit informațiilor prezentate de Organul administrației publice centrale în domeniul transportului și/sau instituțiile specializate în domeniu.

Considerăm că în situația în care transportul este asigurat de către cumpărător, nu este justificat calculul cheltuielilor de transport potrivit unor tarife practicate pentru aceleași moduri de transport. Prin preluarea transportului, cumpărătorul de regulă ar putea suporta cheltuieli mai mici decât cele comparativ cu tariful uzual practicat, care mai include în mod normal și un adaos comercial.

Suplimentar, este ambiguă modalitatea în care se calculează aceste tarife. Remarcăm că o valoare statistică pentru tarifele de transport este una improprie, întrucât aceasta variază în dependență de o mulțime de factori, precum: volumul exporturilor din Republica Moldova; concurența internațională; disponibilitatea cărașilor; combustibilul; taxe de drum; diurna șofer și salariu; amortizarea și întreținerea mijlocului de transport; calitatea semiremorci (produs nou, calitate superioară); promptitudinea etc. În acest context, considerăm necesar de a se publica tarifele pentru diverse moduri de transport, precum și metodologia care a stat la baza acestor calcule.

Notăm că conform prevederilor art. 7 pct. 2 lit. b) al Acordului privind aplicarea Articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994, valoarea în vamă determinată prin metoda de rezervă nu se va baza pe un sistem care prevede acceptarea, în scopuri vamale, a celei mai ridicate din două valori posibile. Astfel, la stabilirea tarifului curent pentru cheltuielile de transport, întru evitarea unor acțiuni abuzive și discreționare, organul vamal urmează să ia în calcul cele mai mici prețuri practicate de operatorii din domeniu.

4. Se recomandă o revizuire conceptuală a pct. 32, prin prisma condiționalităților impuse de Regulament pentru a permite aplicabilitatea metodei tranzacției.

a. Lit. e)

„e) valoarea în vamă a mărfurilor declarate este similară cu cea a altor importatori care au declarat mărfuri identice sau similare în baza valorii de tranzacție”.

Argumentare:

Considerăm că norma contravine prevederilor art. VII al Acordului GATT și art. 11 al Legii cu privire la tariful vamal, în sens că introduce o condiție în plus pentru utilizarea metodei de evaluare respective. Aceasta poartă un caracter material, care nu ar trebui deghizat printre norme procedurale de verificare a valorii în vamă.

Instituirea condiției de „similaritate a valorii în vamă cu cea ale altor importatori” înseamnă de fapt un impediment legal de utilizare a metodei „prețului efectiv de plătit”.

b. Lit. f)

„f) sînt prezentate organului vamal toate documentele de transport a mărfurilor și aceste documente îndeplinesc toate condițiile de livrare, inclusiv plățile legate de manipulare, transportare, transbordare, depozitare, în funcție de condițiile de livrare și costurile lor;”

Argumentare:

Colaboratorii vamali abuzează de prevederile normei în cauză, chiar și în cazul condițiilor de livrare CPT (atunci când în prețul de livrare a mărfurilor deja a fost inclus costul serviciilor de încărcare a mărfurilor și depozitul vânzătorului și acesta nu este descris separat în factură), organul vamal majorează valoarea în vamă cu un cost adițional de încărcare a mărfurilor la depozitul vânzătorului.

c. Lit. h)

„h) s-au indicat toate costurile suportate de către cumpărător conform art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal, drept elemente de inclus în valoarea în vamă;”

Argumentare:

Formulăm aceeași observație ca și la mai sus – există unele condiții de livrare în care cumpărătorul nu suportă și, pe acest motiv, valoarea în vamă nu trebuie să încorporeze, unul sau mai multe din elementele respective. Totodată formularea punctului respectiv este realizată într-o manieră care obligă includerea acestora în toate cazurile și la toate tipuri ale condițiilor de livrare.

5. Punctul 34 dispune că, organul vamal va accepta metoda de tranzacție, dacă inter alia nu se constată discrepanțe considerabile prin compararea mărfurilor identice sau similare anterior importate cu cele de evaluat, în lipsa dezvăluirii esenței acestei sintagme, precum și a criteriilor potrivit cărora discrepanțele pot fi calificate ca considerabile. În astfel de condiții, există riscul ca organul vamal, prin invocarea normei citate, să refuze aplicarea acestei metode de determinare a valorii în vamă (metoda întâi) și să aplice celelalte metode reglementate de cadrul legal, ceea ce va defavoriza declarantul în mod considerabil.

În situația în care sînt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacție potrivit art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, precum și nu se stabilește cel puțin unul din factorii de risc specificați la pct. 32 alineatul doi din prezentul Regulament, totodată nu se constată discrepanțe considerabile prin compararea mărfurilor identice sau similare anterior importate cu cele de evaluat, organul vamal acceptă metoda de tranzacție.

6.Pct. 34

Se solicită revizuirea mecanismului de emitere a actului de inspecție, drept procedură de solicitare a documentelor suplimentare sau trecerea la o altă metodă de determinare a valorii în vamă.

Argumentare:

În mod special atenționăm că, utilizarea unui act de inspecție (în loc de rubrici speciale ale D.V.1) pentru solicitarea documentelor suplimentare/neacceptarea metodei de bază/amânarea stabilirii definitive a valorii în vamă, va avea drept efect caracterul imperativ (obligatoriu) pentru declarant, nerespectarea cărora va putea fi calificată drept contravenție vamală (prevăzută de pct. 6 al art. 231 al Codului Vamal).

Așadar, în cazul declarării unei valori în vamă care nu va fi acceptată de către organul vamal (care de exemplu, va solicita un document suplimentar), declarantul riscă a fi supus la plata unei amenzi . În plus, remarcăm și termenul special de contestare a acestor acțiuni ale organului vamal – acesta va fi unul

reglementat de către Legea contenciosului administrativ (10 zile), dat fiind faptul că actul de inspecție este calificat de către instanțele de judecată drept un act administrativ.

7. Se recomandă următoarea redacție a alin. 2), pct. 57:

„este justificată prin indicarea acesteia în factură sau contractul de vânzare-cumpărare, în cazul în care acesta a fost încheiat, cu menționarea condițiilor acordării.”.

Argumentare:

Norma respectivă nu corespunde cu practicile comerciale actual aplicabile, or de regulă reducerile se înscriu fie în factură, în cazul în care aceasta a fost aplicată subit, fie contractul comercial prevede condițiile generale privind aplicabilitatea unor reduceri, în facturi fiind reflectat doar prețul final.

Notăm că art. 130, alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 stipulează doar necesitatea existenței unor mențiuni în contractul de vânzare.

„În scopul determinării valorii în vamă în conformitate cu articolul 70 alineatul (1) din cod, reducerile se iau în considerare dacă, la momentul acceptării declarației vamale, în contractul de vânzare se prevede aplicarea reducerilor și cuantumul lor.”.

8. Se propune eliminarea subpunctului 1 din pct. 58: „1) corespunde nivelului general aplicabil;”

Argumentare:

Remarcăm că atât HG 974/2016 cât și Legea 1380/1997 nu definesc conceptul de „nivel general aplicabil al reducerilor”, fapt ce generează situații de interpretare abuzivă și discreționară a prevederilor normative, de către organul vamal. Suplimentar, menționăm că Regulamentul 2015/2447 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, specifică doar o singură condiție de recunoaștere a reducerii la plata anticipată, și anume „Reduceri pentru plata anticipată se iau în considerare pentru mărfurile al căror preț nu a fost plătit efectiv la momentul acceptării declarației vamale.”²

În speranța unei colaborări fructuoase pe viitor, ne exprimăm disponibilitatea pentru detalierea comentariilor și recomandărilor adresate.

Cu respect,

Mila Malairău

Director Executiv

A. P. „Camera de Comerț Americană din Moldova”

² Art. 130 alin. (2)